

"Els ajuntaments són un dels principals motors de l'esport"

Anna Pruna, Secretària General de l'Esport

Nascuda a Badalona l'any 1968, Anna Pruna i Grivé és la primera dona que dirigeix la política esportiva del Govern català, després de prendre el relleu de Rafael Niubó.

Llicenciada en Educació Física per l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya (INEFC) i Màster en gestió de qualitat i auditoria de sistemes i un Postgrau de gestió econòmica d'entitats esportives a la Universitat de Barcelona(UB), durant tretze anys Pruna va ocupar diversos càrrecs dins la direcció de l'Unió Barcelonina d'Activitats Esportives (UBAE), l'entitat dedicada a impulsar l'esport i a gestionar instal·lacions esportives de Barcelona.

Quin paper han de jugar els ajuntaments en el foment de la pràctica esportiva a Catalunya?

Els ajuntaments són una plataforma molt important, uns dels principals motors, tant de l'esport escolar com del programa d'esport i salut, que estem portant a terme des de la legislatura anterior. Aquests dos programes que s'estan desenvolupant són molt importants per la Secretària General de l'Esport. Els ajuntaments han de ser uns dels principals impulsors per tal de promoure la pràctica esportiva entre els nens i nenes de cada municipi, per una banda, i prevenir la malaltia mitjançant la 'recepta' de l'esport aprofitant les instal·lacions esportives municipals.

Un dels eixos de la seva política és la implementació de l'esport base. Quines mesures s'emprendran per tal de facilitar la tasca duta a terme per part dels ajuntaments i els consells comarcals en aquest àmbit?

M'agradaria seguir parlant del Pla d'Esport a l'Escola, que arriba a 640 centres educatius de tot Catalunya, un 70 per cent dels instituts de secundària del nostre país. En el seu tercer any, el Pla té uns 250.000 alumnes potencials. Cal recordar que l'objectiu del Govern és que en 10 anys més 1.200.000 nens i nenes de tot Catalunya practiquin algun tipus d'activitat física fora del seu horari lectiu.

Aquest Pla pretén promoure hàbits esportius i saludables entre els infants i joves, l'adquisició de valors, així com la formació dels futurs dirigents del país. El projecte esportiu ha d'anar acompanyat del projecte educatiu. Cal destacar que la inversió del Govern en esport escolar triplica la de fa tres anys. És evident que tot això seria inviable sense l'ajut dels municipis i els consells esportius que propicien que els nens i nenes tinguin el primer contacte amb l'esport i que fan una tasca molt important a tot el territori.

En una entrevista recent amb el Secretari per a la Immigració, Oriol Amorós, aquest ens comentava la importància dels ajuntaments en l'acolliment dels nouvinguts. De quina manera creu que l'esport pot recolzar els municipis en aquesta tasca d'integració social?

És aquesta una qüestió molt interessant i sobre la qual estem treballant a fons, d'aquí els nostres contactes permanents amb Immigració i la pròxima convocatòria d'ajuts, tant a municipis com a entitats esportives, que fomentin la integració dels nouvinguts. És bàsic treballar en aquesta línia ja que no és cap secret que una de les eines més rellevants d'integració és l'esport, la qual cosa demostra el seu rol social. Els Ajuntaments en són conscients i col·laboren sobradament en aquest procés d'integració dels immigrants a la nostra societat mitjançant l'esport.

El mes passat, vam celebrar la jornada "La promoció esportiva en el context de la diversitat cultural", al Car de Sant

Cugat, on vam conèixer algunes de les moltes experiències interessants en aquest àmbit que es duen a terme arreu de Catalunya.

Històricament, els ajuntaments han aprofitat aquests equipaments per a fer-ne un ús social i no únicament competitiu. Creu que les noves directrius establertes per a la concessió de subvencions – bàsicament encaminades a adaptar les instal·lacions per al seu ús competitiu– és compatible amb què els municipis puguin continuar utilitzant els equipaments més enllà de la pura pràctica esportiva?

Ens trobem amb una disjuntiva que es fa palesa al país i que no és altra que els equipaments esportius no només tenen usos esportius sinó també recreatius, socials, escolars i, fins i tot, de protecció civil, en alguns casos. Des de la Secretaria General de l'Esport vetllem i tenim com a prioritat que aquests equipaments compleixin la seva funció d'ús esportiu, però també que compleixin les normatives de construcció i responguin a uns criteris de seguretat i d'accessibilitat adequats. En definitiva, el nostre objectiu primer és que tots els esportistes tinguin el mateix dret per accedir a un equipament esportiu.

Darrerament, s'ha donat el cas d'algun ajuntament on els paràmetres tècnics demandats per optar a alguna subvenció resulten més elevats que la pròpia ajuda atorgada. Quina explicació ens pot donar per part de la Secretaria?

Els requeriments que el Consell Català de l'Esport exigeix als projectes que sol·liciten el seu informe és el que estableix la normativa tècnica del Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya (PIEC), que es d'aplicació a tots els equipaments esportius, siguin o no per a la competició. El que estableixen són aspectes referents principalment a la seva funcionalitat. Per tant, tot i que suposen un encariment respecte a les instal·lacions esportives que es construïen el segle passat, l'estalvi en les despeses de funcionament i les millores que representen són amortitzades amb escreix els primers anys.

Els aspectes relatius a la seguretat i l'habitabilitat de les instal·lacions esportives vénen regulats per la normativa de la construcció de caire general: Codi Tècnic de l'Edificació, Reglament d'Instal·lacions Tèrmiques als edificis, Accessibilitat i Supressió de Barreres Arquitectòniques, etc. Aquesta altra normativa també és d'obligat compliment i, per tant, els

projectes que no s'ajusten a les seves determinacions no poden rebre el nostre informe favorable, ni haurien de rebre l'autorització municipal per a la seva construcció.

Molts d'aquests aspectes ja són requeriments d'obligat compliment en ser regulats per noves disposicions legals. Per tant, el fet de rebre una subvenció econòmica no afegeix noves exigències normatives als que en són beneficiaris. A més, el compliment de la normativa vigent no es pot considerar un sobrecost, sinó un imperatiu legal pel qual tots hem de vetllar.

En alguns municipis, esports minoritaris a nivell del país tenen un alt seguiment en l'àmbit merament local. Com actuarà la Secretaria amb els ajuntaments que puguin demanar subvencions per implementar aquestes activitats minoritàries?

En tots aquests casos la Secretaria considera fonamental el paper del Centres de Tecnificació Esportiva. Per això, comptem amb un instrument com és el Pla de la Xarxa de Tecnificació Esportiva de Catalunya, aprovat fa dos anys amb l'objectiu d'establir una estructura de tecnificació que promogui les potencialitats esportives de cada territori i faciliti la pràctica esportiva de qualitat entre els joves sense que s'hagin d'allunyar del seu entorn familiar. Aquests Centres han de ser impulsats tant per la federació de

l'esport corresponent com pels Ajuntaments en qüestió. Si un esport, sigui més o menys minoritari, produeix qualitat i resultats, nosaltres volem que el seu municipi de referència sigui el punt de treball dels futurs esportistes. De fet, a mitjans del 2009 obrirem una convocatòria per a nous centres de tecnificació d'aquests esports concrets.

Precisament el reconeixement oficial d'algun d'aquests esports minoritaris han servit per veure que Catalunya pot comptar amb Seleccions pròpies amb capacitat per a competir a nivell internacional. No voldria finalitzar, per tant, sense preguntar-li sobre l'actual situació d'oficialitat de la resta de Federacions esportives catalanes..

Tenim 13 seleccions reconegudes oficialment i el nostre treball, evidentment, no acaba aquí, sinó que continuarem complint amb el mandat de l'Estatut, segons el qual el Govern ha de promoure la projecció internacional de les organitzacions de Catalunya –entre elles, les de caire esportiu– i la seva afiliació a les seves homòlogues internacionals. Es per això que donem suport als clubs i a les federacions catalanes en totes les polítiques de projecció exterior del nostre esport.